

ר"ת	יציאה	כניסה
18:46	18:06	16:53
18:43	18:08	17:09
18:44	18:06	17:01
18:46	18:08	17:11

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

בס"ד בר"ה

פרשת תרומה | שבת זכור • ח' אדר תשפ"א • גליון 710

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

והן ברוחניות השלב הראשון הוא לפתח ולחזק את הרגשת האהבה: אוהבים אותך כמו שאתה!

קבוצת סיכון

זה לא רק שאדם שלא מרגיש אוהב לא ממצה את מלא הפוטנציאל שלו, אלא הוא נמצא בסיכון חמור, ועלול להגיע לשפל המדרגה כמו אותו אסיר שבסיפור. אדם שלא מרגיש שאוהבים אותו הוא "טרף קל". ניתן בקלות להשפיע עליו ולשחק אתו. נוכלים ורשעים יודעים "להריח" את אלה שחסר להם חום ואהבה ובמעט יחס הם קונים את ליבם ומעבירים אותם על דעתם ועל דתם.

זהו העניין של עמלק: "יזעב בך כל הנחשלים אחריך..." הוא ידע לתפוס את כל אלה שלא ידעו כמה ה' אוהב אותם.

כמו כן, הצער הגדול ביותר של אבא הוא שהבן לא יודע כמה שאבא אוהב אותו. העלבון הגדול ביותר לאבא הוא שהבן מטיח בו: "אתה לא אוהב אותי". כמה אהבה הרעיון הקדוש ברוך הוא על עם ישראל. כמה ניסים. שחרור מבית עבדים. ראו את ה' עין בעין. עושר אגדי. עטופים בענני כבוד אוכלים מן ושותים מבאר מתגלגלת. אתם "יושבים על הכתפיים של אבא" ובכל זאת שואלים: "היש ה' בקרבנו אם אין...?"! זה ממש כואב, וזה בדיוק מה ש"מזמין" את עמלק.

זה לא כואב רק על האבא, אלא זה קודם כול כואב על הבן ששואל שאלה כזאת, כי שאלה כזאת מעידה על חוסר עמוק בנפש שיוביל אותו לחוסר יציבות ולחוסר הצלחה לחוסר יכולת להתמודד, והוא חשוף להגיע למקומות הנמוכים והשפלים ביותר.

אמונה באהבה

המושגים אמונה ותפילה שונים לגמרי אצל מי שמרגיש שה' אוהב אותו לעומת מי שלא מרגיש.

מאמר ראש הישיבה

אהבה - גרעין האישיות

בניין מתחיל מהיסוד

אנשים מנסים בכל מיני דרכים לשפר את כל תחומי החיים שלהם, בלימודים, בזוגיות, בפרנסה ועוד. אבל הסוד האמיתי של השיפור הוא להתחיל מהשורש, מהגרעין הבסיסי ביותר של האישיות שלנו. והשורש הוא להרגיש רצוי ואהוב בעל ערך אמיתי ואינסופי בלי קשר לתכונות השיגים או תוצאות בלי צורך להוכיח כלום.

אהבה כזו קיימת אצל ההורים שאוהבים את ילדם רק בגלל שהוא ילדם ולא בגלל שום דבר אחר. אהבה בלי תנאי ובלי גבול. ובשנים הראשונות של הילד - מעבר לכך שההורים מספקים לתינוק את המזון והתנאים לבניית גופו הקטן - הם גם מצמיחים ובונים בו את היסודות הנפשיים של האדם שבראשם ההרגשה שהוא אוהב ורצוי כמו שהוא, ובכך מבטיחים את עתידו, כי אדם שמרגיש אוהב ורצוי יש לו חוסן נפשי עמוק והוא יוכל לצלוח כל קושי בחיים ולהתמודד עם כל משבר ולקום מחוזק.

זהו גם היסוד והבסיס של כל האמונה. אי אפשר לדבר על שום אמונה וקשר עם ה' בלי הבסיס שהוא ההרגשה העמוקה שה' אוהב אותך. כל חולשה באמונה, בעבודת ה', בלימוד תורה או בקיום מצוות ולמעשה כל חולשה בנפש נובעת מחולשה בהרגשה שה' אוהב אותך.

לכן בתחילת כל תהליך נפשי להתחזקות הן בגשמיות

כוחה של אהבה

מסופר על הרב קרליבך שביקר בבית כלא באמריקה, עבר בין כל האסירים חיבק ועודד אותם. כשהיה בדרכו החוצה שמע קול קורא אליו: "רבי!" כאשר פנה לכיוון הקול, ראה אסיר שחור, גדול מימדים, בעל חזות מאיימת. "כן", אמר לו הרב, "איך אוכל לעזור?" "האם ניתן לקבל חיבוק נוסף כמו החיבוק שנתת לי קודם לכן?" הרב כמובן נענה, חיבק אותו חיבוק חם, והאסיר האימתני פרץ בבכי. כאשר הצליח להירגע אמר לרב: "אם הייתי מקבל חיבוק כזה בילדותי, לא הייתי נמצא היום בין כותלי הכלא..." (עפ"י הספר "Holy Brother")

הסיפור המרגש הזה נכון ויציב לכל אחד ואחת מאתנו גם אם ברוך ה' איננו אסירים. מה שקובע את המקום המדויק שלנו בחיים, את מידת הצלחתנו בחיים - הוא כמה שאנחנו מרגישים אוהבים. השורש של כל תקיעות בנפש או בחיים כמעט תמיד מקורה בחוסר הרגשת אהבה. וזה לא אומר דווקא לחוות ילדות קשה. מספיק שבן אדם לא מרגיש את האהבה של ההורים כי הם היו שקועים בעניינים האישיים שלהם ולא ידעו להראות גילויי חיבה, וזה כבר מתכון לאדם שבור ומיוסר שיהיה לו קשה מאוד לממש את מלוא הפוטנציאל שלו בחיים, וזה מציב אותו בעמדה מאוד מסוכנת.

הורים אוהבים את ילדם רק בגלל שהוא ילדם ולא בגלל שום דבר אחר. אהבה בלי תנאי ובלי גבול.

המשך בעמ' 3

אל תפספסו

תפילה לעשתיית יין
משלוח רוחני

עמ' 5

עמ' 6

בדיחות הדעת

בעל עבירה נגש פעם לרב הקהילה וסיפר ברוב התלהבות על חטא חמור שעשה ומה אתה רוצה ממני שאל הרב?

אני רוצה תיקון אמר החוטא: א"כ אומר הרב קח לך כוס חומץ תפוחים, ושום בפנים שתי כפות לפלפל ושתי כפות מלח ותשתה בבת אחת.

זה יעזור לי שואל החוטא, תראה אומר הרב: לעזור לך זה לא יעזור, אבל זה לפחות זה ימחק לך את החיוך מעל הפנים.

העלון מוקדש להצלחת

נטלי בת דינה לרפואה וזיווג
דינה קלודין בת ליזה לרפואה
ראובן בן חנה לזיווג הגון

לע"נ זוהרה בת פרח ז"ל

להקדשת העלון: 02-5308000

בצורה הראויה והמצופה ממנו. אי אפשר לדחוק את הזמן. "וכל הדוחק את השעה- השעה דוחקת". עלינו להתקדם בהדרגה ובלי קיצורי דרך.

אמא מי אני?

מקור הבעיה של הילד מוגדרת כחוסר החלטה של הזהות העצמית של הילד. לפני גיל שנתיים יש לתינוק איזון פסיכולוגי של ילד ממושמע. מגיל שנתיים עד שש לערך (תלוי בהתפתחות הילד ובסביבה בה הוא נמצא) מופר האיזון, והוא נמצא בלבטים עצמיים מי אני? "האם אני ילד או תינוק?" לפעמים הוא מתנהג כמו תינוק ולפעמים בבגרות של ילד. פעמים והוא רוצה "לבד", לבד". ופעמים הוא מתפנק "תאכילו אותי!". יש והילד יגיע להתנהגות של תינוק עד כדי זחילה על הברכיים, לקיחת מוצץ, שתייה מבקבוק, רצון לאכול דייסה וכו'. ופעמים הוא בוגר, גיבור, פועל, יוזם, מסדר- ממש ילד גדול. הילד עצמו אינו יודע מי הוא וממש עדיין לא החליט- אם הוא ילד או תינוק.

ולכן בכדי "לטפל" בבעיית ה"מרדנות" של ילד בגיל הרך, צריך קודם להבין את מצבו ואת בעייתו ע"פ מה שכתבנו לעיל ואח"כ לעבוד איתו ב-2 מישורים: "סור מרע" ו"עשה טוב" שעליהם נדבר בע"ה בהמשך המאמרים הבאים.

הרב אבוחצירא- יועץ, מאבחן ומטפל
לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

סמכות הורית ומשמעת בגיל הרך פרק ב'

הורים יקרים, אנו ממשיכים בע"ה בנושא של "משמעת בגיל הרך". הגיל הרך מבחינתי, נע בין שנתיים לארבע שנים בקירוב. העקשנות, מתאפיינת בעיקרה- בסירוב כללי לרצון ההורים. לדוגמא: אם נאפשר לו להתלבש לבד בבוקר, הוא ידרוש עזרה מצידנו. למחרת, אם נציע לו עזרה, הוא ירצה להתלבש לבד. באמצע השבוע, הוא פתאום ירצה את החולצה של שבת, בשבת הוא לא יסכים ללבוש אותה. בקיצור כמו שאומרים: מה שלא נעשה "לא נצא איתו ראש". ההתנהגות של הילד, איננה "בעיה" היא חלק מהתפתחות-טבעית של הגיל שלו ולכן אנו לא נדרשים ל"פתרונות" מה לעשות, אלא ל"הבנה" מה עובר עליו ומה נדרש מאיתנו ההורים לעשות בתקופה זו. בתקופת הגיל הרך, הילד מעוניין כבר להיות גדול, רוצה לגלות עצמאות ו"לפרוץ" את גבולות הלול שלו ולכן הוא מתנהג כך.

מחלת ילדים

כאשר אנחנו מודעים לכך שהילד מתנהג בטבעיות, נחסכת מאיתנו עוגמת נפש רבה. אין לנו מה לפחד, הילד שלנו אינו "בעייתי". עלינו להכיר במציאות ה"לא נעימה" הזו: הילד שלנו, קטנוני, עקשן, סרבן או איך שלא נקרא לזה. האמת היותר גדולה שהילד פשוט חולה "במחלת ילדים" המחלה טבעית ונורמאלית היא אינה מדבקת ואינה מסוכנת. המחלה אמנם טבעית, אך זה לא אומר שאנחנו צריכים להשלים איתה או שלא צריך לבצע איתה משהו. המחלה איננה מסוכנת, כל עוד היא נמצאת תחת "אחריות-הורית" ובמקרה "החמרה" גם בתהליך טיפול. אבל אם חס ושלום במקרה "החמרה" נזנח את "המחלה" ונאפשר לילד להתנהג כאוות נפשו הוא עלול להיפך ח"ל לילד מרדן. ומצד שני, אם נרדה בילד, נשפיל אותו על כל התנהגות מרדנית או קטנונית, הוא יהיה ח"ו מופנם, כבוי וחשוך.

מחלת הגיל הרך

ה' יתברך ברחמיו המרובים עשה איתנו חסד ונתן לילד שלנו את ה"מחלה" הזו בגיל מוקדם יחסית, בעוד ידיו תקיפה עליו. דהיינו כשאנחנו עדיין יכולים להשתלט עליו ולהחליט בשבילו בלי הרבה עימות מצידו, מה שבגיל

תהליך הבראה

כבר אמרנו שאין לנו להתרגש מהתנהגות הילד. אך באותה מידה אסור להזניח אותה. יש לטפל ב"מחלה" ולסלקה, אך לא בבהלה, לא בלחץ, (לא מתים מזה) אלא מתוך מתינות ועבודה מסודרת. עלינו להבין שההתנהגות המרדנית של הילד לא תעלם בין רגע ואין פתרונות קסם. יש כאן "תהליך הבראה" ממושך שיכול לקחת חצי שנה ולעיתים אף שנתיים. כל שלב בהתפתחותו של הילד מביא איתו אתגרים חדשים. עלינו לשנס מותניים, ללמוד את הסימפטומים של ההתפתחות ולהיות פתוחים ומבינים את ההתנהגות של הילד. אנחנו צריכים להפנים טוב טוב, שהילד גודל וחלק בלתי נפרד מגדילתו היא "הכרת העולם". בנוסף לכך, אישיותו של הילד מתבגרת ועם הבגרות החדשה שנפלה בחלקו- גדילה כמיהתו לעצמאות, ומכאן גם השוני המתמיד בהתנהגותו.

טיפול עם סבלנות

חובה עלינו לקחת אוויר ולהתאזר בסבלנות. בדיוק כמו במחלה שכל מערכות הגוף משובשות ומשתנות, כך גם במחלת המרדנות- הילד ממש הפוך. הוא לא מבין את עצמו וכ"ש שאינו יכול לעזור לעצמו. בכדי לעזור לילד אנחנו צריכים זמן, זמן פירוש-סבלנות. הסבלנות היא "הסוד הגדול של החינוך". סבלנות אינה בטלנות, עצלות או אי אכפתיות. הסבלנות- לוקחת בחשבון את הקצב העצמי של האירועים. לכל בעיה יש קצב עצמי משלה שעם טיפול נכון- תיפתר ויתרה מכך תוביל את הילד "לדעת את מקומו" ולהתנהג בהמשך

ליקוטי מוהר"ן
המסר של הרב שלום ארוש:

רבי נחמן אהרן שהספר של חקיקה א-הנאול
והנאול שרוב צמח ישראלי יצא לנאול א-הנאול
יבוא משה
כל מי שיקנה 10 ספרים ויבין או
יצא משה
והנאול שרוב צמח ישראלי יצא לנאול א-הנאול
ואנן בקין אהרן א-הנאול א-הנאול
שיגיד לו ישראלי ויבין א-הנאול
בבוקר ישראלי א-הנאול

להזמנות: 052-2240696

"כל מי שיקנה 10 ספרים ויבין אותם
יוכל שיהיה לו ולמשפחתו שמירה והצלחה"

הסידור החדש של הרב שלום ארוש
מנחה וערבית
עם ביאור "לב שלום"

חדש!

הזמנות לכל מטרה:
052-2240696

מנחה ומעריב
עם ביאור חמילה "לב שלום"
מאת מיר הרב שלום ארוש שליט"א
נחמד ע"פ

ילדון חידודון

שאלה: מילה בת ארבע אותיות משתפוט לשמן של שלושה פריטים שונים במשכן?

תשובה: פרשת בשלח: על המצרים נאמר 'תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן' (ט"ו, ה') על עמי כנען נאמר 'תפל עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן' (ט"ו, ט"ז). 'וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה' (י"ז, י"ב).

זוכה פרשת בשלח: טובי רוטלי, אלעד.

al5308000@gmail.com | 02-5812252

מזל החודש דגים
- שמחה -

אדר

שמחה היא אחד ממרכיבי החינוך העקריים.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

שטף דם של תודה

ואני, אחותו בת 11 עומדת מן הצד דאוגה וכאובה. איני יודעת איך אוכל להושיט עזרה בתוך כל המהומה.. לפתע נזכרתי על מה שאנו לומדים בבית, נזכרתי בחוק התודה! בודאי זוהי עזרה חשובה! תוך כדי טיפול באחי הקטן התחלתי לומר להשם תודה רבה.

תודה על אחי המתוק והחביב שכולנו אותו אוהבים. תודה על המשפחה, על שכולנו בריאים. תודה על כל מתנות החיים. ותודה על הצער שיש לנו מכך שאחינו הקטן נפצע, וכאבו כאוב לנו. אך בודאי הכל אבל הכל לטובה.

הודיתי והודיתי ופי לא פסק מלהודות. לאחר מכן אמרתי את פרק ק' "מזמור לתודה" פעם אחר פעם. מרגע לרגע אני צופה מן הצד באחי הקטן שמתחיל להירגע, בהורי שנרגעים ומצליחים לטפל כראוי ובשטף הדם שהולך ונעלם. מקום הפציעה היה כל כך ניסי עד שאפילו בתפרים לא היה צורך.

אחי הקטן בחסדי ה' נרפא בקלות מפציעתו. אני בטוחה שכל זה בזכות התודה!

אמרנו תודה ואחי התרפא בקלות.

ילד קטן וחמוד הוא אחי המתוק בן השנתיים ימים. יש לו רעיונות מעניינים ולפעמים גם שובבים ויותר מכך - מסוכנים...

אז כך מצאנו אותו מטפס על השיש במטבח, שולף סכין, אבל לא סתם סכין, אלא את החדה והשנונה ביותר, זאת שמספיק נגיעה קלה וכבר מתגלה חתך בבשר החי...

את הסכין הוא שלף היישר ממתקן כלי הייבוש כשהוא מנסה לחכות את הגדולים. אלא שלאותם חלקיקי שניות לא שמנו לב. אולי הוא רצה לקלף פרי או לחתוך סלט. אולי...

אבל לצערנו הרב הוא החטיא את המטרה ואז אירע הגרוע, ממנו תמיד חששנו והזהרנו. אחי הקטן נחתך בידו חתך שנתגלה כעמוק, הדם החל נוזל ויחד עם זאת החלו הבכיות...

לשמע זעקתו של אחי הקטן הגענו כולנו לראות מה קרה. תוך שניות אחדות קלטנו את כל מה שאירע.

הורי הראשונים שנחלצו לעזרה וניסו לעצור את שטף הדם הזורם, אך ללא הצלחה. תוך כדי שהם מנסים לחייג לטרם ולבקש ייעוץ רפואי ראשוני בטלפון.

מדור ילדים שעשועון מגוון

שרשרת

ענו על השאלות לפי סדר החיצים, כך שכל תשובה תכיל שני מילים והמילה השניה תגלה את המילה הראשונה של התשובה שלאחריה (ניתן גם בהטיה)

אחת ממצוות פורים	המגילה הנקראת בפורים	לא מגדת את עמה	תחפושית- כתר ופרחים	שם לפרחים הגדלים חפשי	ביטוי ליום הולדת של גיל 13	ההיפך ממצוות "לא תעשה"	סור מרע
דינים העוסקים בשבת	גבולות ההלכה	מרחצאות ממעינות חמים	הזמן המדויק בו נראית השמש בבוקר	ביטוי לאדם עם ראייה חדה וברורה	"יושב שמים" (אדיר ונאור)	מצפון נקי, תום ויושר	בעל לב זהב
כינוי לשבת פרשת בשלח	כינוי לשירת עמ"י, על באר מרים	גליון שבת ע"י הרב אלימלך בידרמן	פרשה קצרה הנקראת לפני פורים				

כסף לקבל

מכובד לתת

המתנה שתעשיר לך את המשלוח
ספרי הרב שלום ארוש להזמנה: 052-2240696

חיזוקון

לומדים הלכה

קריאת מגילה

בליל פורים
יבוא לבית הכנסת
בבגדים נאים
של יום טוב,
לכבוד היום
הקדוש והחשוב
הזה
(בהלכה ובאגדה)

לקבלת מסרים מחזקים 052-6672221

הפצת יהדות
לימוד תורה 24/7
קמחא דפסחא
תלמוד תורה
מפעל הזנה
02-5308000

זכר למחצית השקל תורמים למוסדות חוט של חסד

הזכות שלך!

תפילה לפני שתיית היין בפורים

ממורנו הרב שלום ארוש שליט"א

הכנה לשתיית היין ביום פורים הקדוש, תפילה נוראה שיש לומר לפני כל כוס וכוס:

בשלמות את קלפת המן עמלק. שלא אתגאה ולא ארגיש עליונות על שום אדם בעולם. שאזכה על ידי שתיית היין לזכה משמחו, שאזכה ליין המשמח. ואזכה על ידי היין של פורים, לבוא לתוך שמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה מאד, לתוך שמחה של פורים. ואזכה להיות בשמחה תמיד בכל לב ולשמח גם אחרים. ותצילני מ'לא זכה משממו'. ותצילני מעצבות ומהמדמה, שעל ידו בא שממון שהוא שגעון, שהוא השכרות. ותצילני מ'מין המשכר ושיבטל ממני פגם עץ הדעת בשלמות. שאזכה על ידי שתיית היין הזה, לברור המדמה ולתקון המדמה, שיהיה המדמה נכלל בקדשה ונתהפך מהרה לטוב. שאזכה לאמונה ישרה דקדשה בשלמות. שאזכה לבוא ליראה עלאה דעלאה, שאזכה על ידי שתיית היין להתעורר מהשנה בגשמיות וברוחניות. ותשמרני שלא אפל לשנה בגשמיות וברוחניות. ותרחם עלינו שלא תזיק לנו שתיית היין הזה, לא בגוף ולא בנפש. ונזכה להכניע ולגרש ולעקר ולבטל מאתנו קלפת המן עמלק וזהמתו הגדולה, ולמחות שמו וזכרו מן העולם. ולהמשיך עלינו קדשת מרדכי ואסתר, קדשת שער החמשים. ונזכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כלה, לשמח תמיד בה' יתברך בשמחה וחדוה רבה מאד באמת. שנזכה לקדשת וטהרת ה'פרה אדמה' ולקדשת פסח באמת, ולא נכשל במשהו חמץ כל ימי הפסח.

X2 { ויהי נעם א-דני א-להינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

* יש לומר תפילה זו בכוונת הלב אמתית ולא לשתות אפילו טיפת יין ללא אמירת הלשם יחוד.

* אפשר לשתות כוס נוספת, בתנאי שיודעים ומרגישים שנחזיק מעמד וזה רק יועיל לנו ולא ח"ו ההיפך.

* כל התיקון הוא רק על ידי שתיית יין בלבד ולא שום משקה חריף אחר.

הריני מקשר את עצמי בשתיית היין הזה, ביום פורים הזה, לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא מברסלב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם הוי"ה ברוך הוא אות יו"ד באות ה"א באות וא"ו באות ה"א ביחודא שלים בשם כל ישראל.

הריני מוכן ומזמן לעשות רצון ה' יתברך לשמע לדברי חכמים, אשר צוה לשתות יין ביום פורים, כדי לזכות להכיר אותו יתברך ולדעת אותו יתברך. ויהי רצון מלפניך י-ה-ו-ה א-להינו וא-להי אבותינו שאזכה על ידי שתיית היין הזה לזכה נעשה ראש'. שאזכה להיות מקשר תמיד עם ראש בני ישראל, שאזכה לתקון המוחין, וחנוני מאתך חכמה בינה ודעת, לדעת שכל מארעותי הם לטובתי. ואזכה לעלות על ידי השתיה של פורים לשכל עליון וגבוה מאד ולהמתיק את כל הדינים שבועולם, ואזכה שיהיו לי תמיד מוחין דגדלות, שאזכה לדעת שאין עוד מלבדו, לחיות את אפסיותי, שאזכה לענוה, למחילת עוונות ולתקון הברית והיסוד. שאזכה על ידי שתיית היין הזה לעלות אל בחינת זכרון, לזכר את מעשה עמלק. לעלות אל מקום ששם כלו טוב. ותצילני מ'לא זכה נעשה ראש', שלעולם לא יהיו לי מוחין דקטנות, ולא תהיה לי עצבות, ותבטל ממני

פורים שמח!!!

**באדיבות- מוסדות
"חוט של חסד"**

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

העבודה הנעימה

לנשות ישראל ישנה עבודה מיוחדת מאד בחייהן, ושליחות עצומה מוטלת על כתפיהן, שעל זה אמרו חז"ל: בזכות נשים צדקניות נגאלנו, ובזכות נשים צדקניות אנו עתידים להיגאל. מעלתה של האשה היא כל כך עצומה, ורמת האמונה והביטול שלה כלפי ההשגחה היא כל כך גבוהה, עד שבברכות השחר מציון, שהנשים מברכות ברכה, שכל עובד ה' ואף צדיק עצום, לא יוכל לברך לעולם: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם - שעשני כרצוני!" ברכה זו היא למעשה משאת נפשו של כל עובד ה' אמיתי: מתי יגיע לרמת ביטול כזו, שיהיה מרוצה אך ורק בלהיות כרצוני של הבורא. וכל אישה זוכה לזה מעצם מהותה, ומברכת על כך בשם ובמלכות כל בוקר: ברוך שעשני כרצוני! לכן ברור הדבר, שהאשה יכולה וצריכה לעבוד על מידותיה ועל אמונתה ועל תורתה ותפילתה, לא פחות מהגבר ואף יותר, ואם בפועל היא אינה מתעסקת במצוות רוחניות מובהקות כל היום, כמו לימוד ותפילין וכד', אלא עסוקה בענייני הבית, עובדה זו היא הנותנת, שעבודתה על אמונה ומידות באה לידי ביטוי הרבה יותר מאשר אצל הגברים. כי הגבר, שיושב ולומד תורה, אין לו את ניסיונות האמונה והמידות התכופות והנשנות שיש לאשה במהלך היום עם הילדים ועם העול

וכל הזמן שאלה את עצמה: מה עוד אני יכולה לעשות שיהיה לרצוני יתברך... בספר "תנא דבי אליהו" המיוחס לאליהו הנביא זכור לטוב, שואל אליהו הנביא, כיצד יתכן שדבורה הנביאה היתה השופטת של עם ישראל, שפרושו שמלכה עליהם, בזמן שפנחס בן אלעזר הכהן היה באותו דור ויכול היה הוא לשפוט את עם ישראל? ועונה אליהו הנביא על כך (אליהו רבה י"ד): "מעיד אני עלי את השמיים ואת הארץ, בין גוי ובין ישראל, בין איש ובין אשה, בין עבד בין שפחה - הכל לפי מעשה שעושה, כך רוח הקודש שורה עליו!" יוצא מדבריו, שמדרגת האדם אינה תלויה במעמדו של האדם, ולא במינו או בחכמתו, אלא אך ורק במעשה שעושה מתוך כוונה טהורה לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו. וכך זכתה דבורה הנביאה בשל מעשיה הטובים לרוח הקודש, עד שהייתה ראויה יותר מכולם לשפוט ולהנהיג את עם ישראל. המסר היוצא מתוך כל אלו הדברים הוא לכל אשה ואשה: יש בידיך להגיע למעלות אלו שהזכרנו, מעלת נבואה ורוח הקודש, ואף להיות גדולת ישראל כמו דבורה הנביאה. אם רק תשתמש בכוח הגדול של התפלה וההתבודדות שה' נתן לך. תדברי דבורים לה' בכל עת, בכל הזדמנות, ואת תראי איזה אור יפתח לך. לכן במאמרים הבאים, נתרכז בעבודה האישית של כל אשה. אותה עבודה שלא צריכה להיות תלויה בשום גורם חיצוני, אלא ברצונה האישי - להתקרב אל הבורא ולהיות באמת כרצונו.

הרה"ק ר' אברהם בורנשטיין מסוכטשוב זיע"א "האבני נזר" י"א אדר

לאורם נלך הילולא דצדיקא

כשהגיע אליו פעם בעל חלקת יואב זיע"א אמר לו שהגיע הזמן לקבל פתקאות (היינו שינהג באדמורות) ענה לו החלקת יואב איך אני יכול להיות רבי? אם יבא אלי אחד שצריך להיושע בזרע של קיימא מה אני יעשה? אמר לו הרבי שיש נימוק יוסף בשור שנח את הפרה, ובזה הנימוק יוסף יכולים להשיע יהודי.

אהבת התורה של הרב היתה נפלאה מאד ומתוך אהבת התורה ציווה למשמשיו שלכל בחור ישיבה תינתן רשות להיכנס אליו בכל עת שירצה בין ביום ובין בלילה ואפי' בעת שינה או אכילה תמיד הדלת פתוחה לפניו כיוון שבחור ישיבה שיושב לומד היה בעיניו אוצר יותר מן הכל ואם היה בא חסיד מחסידיו שלא היה עוסק בתורה היה יכול לחכות בחוץ הרבה שעות עד שהיה זוכה להיכנס אל הקודש.

מרגלא בפומיה של הגה"ח ר' שלמה קאליש ז"ל בשם האבני נזר: "כשאדם יושב ללמוד הרי לפניו שהספיק ללמוד שלוש וארבע שעות, עדיין לא נפתחו אצלו צינורות המוח. ורק לאחר מכן נפתחים שערי ההבנה. נמצא מי שלומד שלוש ארבע שעות ומפסיק ממשנתו, נמשל לאדם הדופק בדלת זמן רב, וכשסו'ס פותחים לו כבר חסם ואיננו עוד היה שגור בפיו בשמו: "שאדם שאינו לומד טור עם ב"י בעיניו אינו יודע מה מתוק הטעם בתורה הקדושה". בחמש השנים האחרונות לחייו התגבר עליו חולי הריאות ולא היה מסוגל יותר להגיד שיעורים בפני התלמידים בשנת עת"ר התגברה מאד מחלתו ובבוקרו של יומו האחרון באמצע תפילת שמונה עשרה כשהגיע לברכת מקבץ נדחי עמו ישראל, רמז שיחלצו מעליו את התפילין, ואז החלה הגסיסה, והיה חופף עליו הוד של קדושה בשעת גסיסתו, וזעדו צלולה עליו, ובעוד שפתותיו דובבות מקבץ נדחי עמו ישראל הוציא את נשמתו בנשיקה, ותעל נשמתו בסערה השמימה ב"א אדר לשנת עת"ר, זיע"א.

הרה"ק ר' אברהם בורנשטיין מסוכטשוב זיע"א, נולד בשנת תקצ"ט לאביו הגאון ר' זאב נחום מביאלא בעמח"ס "אגודת אזוב". היה עליו נפלא בעל מוח חריף מאד, דבר שאינו נמצא כלל וכבר בגיל שלוש היה לומד בכיתה גבוהה של בחורים, וכבן עשר שנים כבר חידש חידושים.

הרבי מקוצק אמר עליו "ששכלו הוא שכל התורה ממש" ועוד אמר עליו "שהוא יחיד בעולם שהיה יודע כמה עמקות ופנימיות גנוזין בכל דבר שמחדשים בתורה". הרבי מקוצק עצמו לקחו לחתן עבור בתו. היה אב"ד של כמה עיירות ובשנת תרס"ג נתמנה לכהן כרב בעיר סוכטשוב. אלפי חסידים נהרו אליו ומכל אפסי הארץ הריצו אליו שאלות חמורות. לשמעו ולזכרו היו רועדים וחלים והוא היה החרש והמסגר הפוסק הגדול בדורו, וכיון שפתח את פיו נעשו הכל חרשים, וכיון שסגר לא היה מי שיפתח פיו לענות אחרי דבריו קדשו.

אביו בעל ה"אגודת אזוב" קרא פעם מכתב מבנו האבני נזר והתפעל מאד מאד מהחידוש שקרא והלך בחדר הלך ושוב מרוב התרגשות, ושמעו מפיו איך שאמר בזו הלשון "מה חידוש הוא זה על איש כמוהו שהיה אומר הברכה על החלב שניק משדי אמו".

כשהתחיל לדבר נראו בו נוראות נפלאות ממהירות ובהירות שכלו כמראה הבקו, עד שהיו יכולים ללמוד עימו כל העניינים העמוקים, ולא היה דבר שקשה היה לו להבין, ואת הכל היה תופס בשכלו הנורא להבין דבר מתוך דבר, אף שעדיין לא ידע מאומה מלימוד עצמו. וכשהיה בן שלוש בלבד היה נכנס לשיעור של אביו שהיה מלמד בחורים גדולים.

"פעם אמר האבני נזר העולם חושבים שאפשר לפעול ישועות רק על פי נסתר ואני אומר שהכל אפשר גם על פי נגלה".

קו האמונה
02-6444250

אהבת ה' -
האמת לחיים מאליהם!

אני אוהב כל יהודי

להזמנת מוצרים:
050-9931931
*נא להתקשר בין השעות: 9:00-15:00

סיפור לשולחן שבת

מאמר ראש הישיבה -המשך-

צוואה ללומדי 'בייבל'...

**הגיע הרב זייצ'יק לשגרירות וחשכו עיניו:
בחדר שהו תריסר כמרים, ישובים
סביב השולחן הגדול. השגריר
האמריקאי פתח את האספה
והסביר לנוכחים: "לפי הנכתב
בצוואה, מיסטר רוברט גולדבלום
הקדיש את הונו, בסך חמישים מיליון
דולר, למוסדות בהם לומדים 'בייבל'.**

"חמישים מיליון דולר צברתי בימי חיי, נטו".

רוברט גולדבלום, מיליונר מניו יורק, הגיע לארץ ישראל במיוחד כדי לפגוש את הגאון רבי חיים זייצ'יק (ט' באדר יום פטירתו). "רק עליך אני סומך ובידך אפקיד את צוואתי", הדגיש הגביר. "לאחר מותי, רצוני שתהיה ממונה על חלוקת המיליונים הרבים למוסדות תורה לעילוי נשמת".

"למה לאחר מותי?!" תהה רבי חיים בפני העשיר. "תפריש לעצמך כמה מיליונים נכבדים לחיות את שארית חיך בכבוד, ותן כבר עכשיו מחצית מהכסף לצדקה".

"בשום אופן", סירב הגביר. "רק לאחר מות".

"אולי נעשה דינר מכובד אליו יבואו ראשי ישיבות, תתרום כעת רק חמישה מיליון דולר ויעניקו לך תעודות הוקרה", ניסה הרב זייצ'יק לעורר רגשי כבוד בלבו של גולדבלום. לשווא. האיש היה קרוץ מחומרים קשיחים במיוחד. "רגע לא לפני שאמות. אז, ורק אז, תהיה אתה האפוסטרופוס האחרון על חלוקת הכסף". חמש שנים חלפו. בצהרי יום בהיר מקבל הגאון רבי חיים זייצ'יק שיחת טלפון מהשגרירות האמריקאית. "מיסטר גולדבלום נפטר", הודיע לו הדובר מעבר לקו. "הוא השאיר צוואה שאתה האפוסטרופוס הממונה על חלוקת הונו. האם תסכים לבוא לשגרירות כעת? אנחנו נשלח מונית לאסוף ולהחזיר אותך".

"אם קשה לך", היו עובדי השגרירות נחמדים ואדיבים, כיאה למי שמופקד על חלוקת סכום אדיר כזה, "אנחנו יכולים לתאם מועד אחר".

ביודעו את מצוקתם של מוסדות התורה בכלל והישיבות הקדושות בפרט, מיאן רבי חיים זייצ'יק לאחר את המועד. כל רגע קריטי. למרות שנתיו הרבות הודיע שיתייצב בזמן בשגרירות.

הגיע זייצ'יק לשגרירות וחשכו עיניו: תריסר כמרים, ישובים השגריר האמריקאי פתח את האספה והסביר לנוכחים: "לפי הנכתב בצוואה, מיסטר רוברט גולדבלום הקדיש את הונו, בסך חמישים מיליון דולר, למוסדות בהם לומדים 'בייבל' (תנ"ך). היות ובשום מוסד ישראלי לא לומדים 'בייבל' בגרסתו הנוצרית, למעט כנסיות - יתכבד נא הרב היהודי יחזקאל כמה יקבל כל בית תיפלה..."

"יש כאן טעות", מחה רבי חיים. "מיסטר גולדבלום ישב אצלי בבית לפני חמש שנים ואמר בצורה מפורשת שהוא רוצה לתת את הכסף ללומדי תלמוד. לא ללומדי 'בייבל'."

"את הצוואה כתבו עורכי דינו של המנוח", ביטל השגריר את דבריו של הרב. "אל תטיל ספק בנוצרים הגונים וישרים. הם כתבו בדיוק מה שהוא אמר להם, וזה מה שכתוב בצוואה!"

"כעת יואיל כבודו להחליט", סיכם השגריר, "היות שבכל כנסיה יש מספר מאמינים שונה, הרי שמיליוני הדולרים צריכים להתחלק בסכום שווה לפי הגודל והמעמד. אנו נציג את הנתונים והרב יחליט מי יקבל כמה..."

בראות הנוכחים את הזעזוע העמוק שפקד את הרב זייצ'יק, הואילו בטובם "לשחרר" אותו מחובתו והסתערו על חלוקת הכסף בלא צורך באפוסטרופוס כלשהו...

והיה רבי חיים זייצ'יק חוזר ומספר בכאב את המסופר למכריו, באומרו: "ראו נא יהודי שרצה לתרום למוסדות תורה, אך לא הייתה לו זכות. היצר הרע הציב לו ניסיון שלא יתרום בחייו. אם היה מתגבר עליו ועושה לצדקה בעודו בחיים - היה זוכה להחזיק תורה בסכום אדיר.

"אולם מאחר ולא עמד בניסיון, לאחר מותו - השתמשו בכספו לעבודה זרה..." רחמנא ליצלן.

כשאתה מרגיש שה' אוהב אותך בשבילך ה' הוא אבא רחמן. כשאתה מבקש ממנו משהו - אין לך צל צלו של ספק שאבא רוצה רק את הטוב ביותר בשבילך, שצד לו כשחסר לך ושהוא רק רוצה לתת לך וממילא קל ונעים לך להתפלל. ובכל מה שקורה אתך, גם דברים קשים ולא נעימים - אין לך ספק שזה לטובתך מאבא האוהב. וממילא קל לך להתמודד עם כל קושי בחיים.

אבל אם יש לך אפילו ספק קל באהבת ה' אליך, אז בשבילך ה' הוא כמו שוטר או פוס, ספק רוצה לעזור ספק רוצה להתאכזר. כל הרצון לתפילה יורד פלאים כי מדוע שתלך לבקש משהו ממי שלא בטוח שרוצה לעזור. קשיי החיים נראים בעיניך במקרה הטוב כגזרות שרירותיות ובמקרה הרע כהתעללות. במקרה כזה, גם אם אתה מאמין שיש בורא לעולם אתה רחוק מאמונה כמרחק מזרח ממערב.

אם אתה לא מאמין שה' רוצה לתת לך הצער של ה' כפול ומכופל: הוא גם מצטער מכך שיש לך חיסרון, והוא גם מצטער מכך שאתה חי בכזה חושך והסתרה שאתה לא יודע שהוא אוהב אותך.

אהבה זו עבודה

וזה בידיים שלנו. דוד המלך גדל דחוי ומרוחק ממשפחתו, אבל הוא בנה את האמונה שלו ואת הקשר שלו עם ה' והרגיש תמיד ביד ה' "כגמול עלי אמו". את כל האהבה שהיה זקוק לה קיבל ישירות מבורא עולם, ולכן הוא היה סמל ומופת לבעל אמונה ולבעל תפילה מושלם. ולכן היה יכול ליצח בכל מלחמה כי לא היה לו ספק שה' שאוהב אותו תמיד נמצא אתו: "כל גויים סבבוני בשם ה' כי אמינם", "ה' לי לא אירא".

רבי אליעזר, אביו של הבעל שם טוב, נפטר כאשר היה הבעש"ט ילד קטן, ולפני מותו אמר לו את המילים: **ה' איתך תמיד ואל תירא משום דבר**, כי הוא ידע שאם המילים האלה יהיו לגד עיניו של הבן הוא יוכל להגיע לרום המעלות, כמו שאכן קרה.

זוכרים ומצליחים

זה העומק וזו המטרה בזכרון מעשה עמלק ובמצוות מחייתו. זיכרון עמלק הוא לא סתם תאוות נקם או רצון לחסל עם עתיק, אלא זהו מפתח להצלחה בחיים. כי הדבר החשוב ביותר לחיים שלנו הוא לעקור את הספק באהבה של ה' אלינו.

וגם כל תיקון העולם תלוי בזה! ולכן אין השם שלם ואין כסאו שלם כל עוד יש עמלקיות בעולם. כמו אבא שלעולם לא יהיה מאושר כל עוד בנו לא בטוח באהבתו אליו, כך כל גילוי השכינה וכל תיקון העולם תלוי בכך שכל באי עולם יגיעו לאמונה האמתית שהיא הידיעה שבורא עולם אוהב אותם.

וכאמור, זה גם המפתח להצלחה האישית של כל אחד ואחת בגשמיות וברוחניות. ועכשיו, בשבת זכור, זה זמן מסוגל לעקור את העמלקיות מהלב ולהתחזק בהרגשת האהבה העצומה של ה' אלינו. בני ישראל היקרים, ה' איתכם תמיד, אוהב אתכם תמיד, חיזקו ואמצו.

בברכת שבת שלום ומבורך

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

השראת השכינה

פרשתנו פותחת בפסוק (שמות פרק כה ח) "וַעֲשֵׂה לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם" חז"ל דרשו 'בְּתוֹכָם' לא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּתוֹכָם, מִלֵּפֶד שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרָךְ הָאֵל מְשֻׁרָה שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. וצריך לראות וללמוד: (א) איך וכיצד האדם זוכה להשראת השכינה? (ב) צריך להבין איך משרים את השכינה בתוך הלב? (ג) מהו עניין המשכן בזמנינו? מטרתו של יהודי עובד ה' הוא כמו שכתוב בזה"ק (תקנ"ז ו כב): "אשרי הוא מי שמתקן לה דירה נאה בלבו". "דירה" מסמלת את המקום הטבעי שבו האדם גדל ומתפתח, ובה מוצא הוא את מרגעו ומנוחתו, ומשקיע את כל כוחות נפשו לשכללה בפאר והדר - איש אשר עם לבבו, בעבור יוכל להפיק ממנה את מירב התועלת וההנאה שיש בכוחה לספק עבורו. רש"י על הפסוק (הנ"ל) מסביר "ועשו לי מקדש" - ועשו לשמי "בית קדושה" כלומר איך עושים מקום הראוי לשמו יתברך כאשר עושים בית קדושה. מכאן, אם אין הבית לשמו של הקב"ה, אין בו קדושה, ואין הקב"ה יכול לשכון בו. משל למה הדבר דומה, לאדם המזמין חדר במלון יקר, המחיר מעט יקר, אך בעל בית המלון מביט לו כל מיני הטבות. סוף סוף, האדם מתרצה ומזמין חדר, משלם את החדר בכרטיס אשראי, והחדר המפואר נרשם על שמו. ביום המתוכנן הוא מגיע למלון, מקבל מפתח לחדרו, ומצפה למצוא את אותם התנאים המפוארים אשר הובטחו לו.

מה רבה הפתעתו כאשר הוא פותח את הדלת: החדר מלוכלך, כל הריהוט הפוך, ובקבוקים ריקים וקליפות

פיאוחים זרועים ובדלי סיגריות על כל השטיח, ושיכור מכוסה בבזבז סרוח על המיטה. האורח המרומה, בטרם הוציא את כל זעמו על בעל בית המלון, מגרש את השיכור מהחדר. השיכור מעמיד פנים נעלבות, והנה, לתדהמת האורח, רודף המלונאי אחרי השיכור כדי לפייס אותו! לב האדם נמשל לחדר בבית מלון. הקב"ה הוא האורח אשר מוכן לשלם מחיר יקר כדי להתאכנס שם, אך דורש תנאים נאותים של נקיון רוחני, דהיינו קדושה ויראת שמים. אין מקום בחדר לשני דיירים שונים זה מזה בתכלית, כל שכן למלך ולשיכור. בנוכחות שיכור מתועב, דהיינו היצר הרע, אז בודאי הקב"ה לא יתרצה להיכנס בכלל, וכך נדחקות רגלי השכינה. קל להבין אפוא, שכל אחד חייב לנקות את חדריו לבו ולהכין אכסניא נאותה למלך מלכי המלכים יתברך שמו. זהו ועשו לי מקדש, לי לשמי, שהחדר במלון, דהיינו חדרי הלב, צריך להיות אכסניא מתאימה למלך מלכי המלכים הקב"ה. רבינו נחמן מברסלב בליקו"מ (ח"ב תורה ח) מביא: כִּי יֵשׁ מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא וּמְזוּנָה דְּגוּפָא, וְעַל יְדֵי מְזוּנָה דְּגוּפָא נִפְלֵשׁ מְזוּנָה דְּנִשְׁמָתָא. פירוש הדברים ע"י שהאדם דואג לתאוות גופו הוא מחליש את מזון הנשמה כי אי אפשר למלך ושיכור לשהות באותו מקום, כלומר תחילת רצון להשראת השכינה הוא רק ע"י נקיון הלב. ולצורך נקיון זה נתן הקב"ה לעמו ישראל את מצוות התורה, שבכוחם להשריש ולהעמיק באדם את יהדותו במחשבותיו, ברצונותיו, בשאיפותיו ובמעשיו. וזה היה דבר ה' אל משה רבינו: "דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אִשֶּׁר יִדְבְּקוּ לָבוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמַתִּי... וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם... וְנָן תַּעֲשׂוּ". רצון העליון היה

כנינים חסידות ברסלב

בְּעֵינֵי הַזְכִּירוֹת הִנָּהוּ לְאִמְרוֹ בְּכָל יוֹם אַחֵר הַתְּפִלָּה, 'זְכוּר אֶל תְּשֻׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ וְכוּ' 'זְכוּר יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בְּחוֹרֵב'. אִמְרוּ אֲנִשֵּׁי-נְשֻׁלָּמֵנוּ שְׁשֻׁנֵי זְכִירוֹת אֵלֶּיךָ לְרַשׁ בָּאוּ עַל שְׁנֵי דְרָגוֹת שְׂבָאָדָם. הֵן בָּעֵת גְּדֻלָּתוֹ וְגִאּוֹנוֹ שְׂצִירָה לְזָכֹר אֶת אֲשֶׁר הִקְצִיף אוֹתוֹ; יְתִבְרָה, וְהֵן בָּעֵת יְרִידָתוֹ מִפִּילָתוֹ יִזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר קָבַל אֶת הַתּוֹרָה וְאֵת אֲשֶׁר הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּקִבְלָתָהּ הַתּוֹרָה וְשֶׁהָאָה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲף שֶׁהָאָה בָּעֵת בְּכִינֵית הַיְרִידָה וְהָאָה מִקְצִיפּוֹ יְתִבְרָה חֲלִילָה. וְהָאָה מִחֲזִיב אֲף בָּעֵת כִּזּו לְחֹזֶר לְמִדַּת הַשְׂמִיחָה וְלִדְעֵת וְלִזְכֹּר מַעֲלָתוֹ הַנִּכְוָנָה. וְהֵינּוּ שְׁאֵף שֶׁהָאָה זְכוּר אֶת אֲשֶׁר הִקְצִיף אֶסָּד לוֹ לְשִׁפְחָה וּמִחֲזִיב לְזָכֹר הַיֵּטֵב יוֹם הַגְּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר עָמַד בְּחוֹרֵב עִם כָּל כָּלל יִשְׂרָאֵל וְקָבַל שָׁם הַתּוֹרָה. (שיש"ק ו - רמז)

סֵפֶר מוֹהֲרֵי"ת פֶּעַם אַחַת בְּעֶרֶב פָּאָרִים בְּתַעֲנִית אֶסְתֵּר צִעֲקָתִי לְהִשָּׁם יְתִבְרָה: "הַצְלֵנִי מִקְּלַפַּת הַקֶּן עֲמִלְקִי, וְדוֹמָה הָיָה עָלַי הַדָּבָר, כִּאֲלֹא הֵקֵן עֲמִלְקִי עוֹמֵד עָלַי, לְהַכּוֹתִי בְּמוֹט בְּרָדָל..." (אֲבִנְיָ"ה בְּרָדָל, ס"ג).

שביתוכי העולם הזה החומרי יהיה לו ית' מקום קדוש הראוי להשראת השכינה, ויתקיים בכך תכלית בריאת העולם. ובשביל להקים מקום קדוש זקוקים לתניית התרומה של עם ישראל, שמביאים בנדבת ליבם את כל הדברים היקרים להם מכל ותורמים אותו למען מטרה נעלית זאת.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: 3030*

עיקרי ההלכות לשבת זכור ופורים משולש

שבת זכור

- בשבת זו מוציאים שני ספרי תורה, ובספר השני קוראים בפרשת "זכור את אשר עשה לך עמלק" והטעם כדי להסמך מעשה המן למעשה עמלק. (רש"י מגילה כ"ט) ונחלקו הראשונים האם מצווה זו מדאורייתא או מדרבנן, ולכן צריכים לזהר בקריאתה מאד ולכוין לצאת ידי חובה. שולחן ערוך (סימן קמ"ו סעיף ב').
- צריך השליח ציבור להודיע לציבור שיכונו לצאת ידי חובת מצוות זכירת עמלק ומחיתו שהיא מצוות עשה מן התורה, ושגם הוא מכין להוציא את השומעים ידי חובתם. שולחן ערוך סימן תקפ"ט (סעיף ט'). ועיקר הכוונה לצאת ידי חובה בקריאתו של השליח ציבור ואין צריך לכוון לצאת בברכות, והמחמיר תבא עליו ברכה. הגרי"י קנייבסקי (ארחות רצו חלק ג' עמוד לב).

פורים משולש

- בשנה זו חל יום פורים דפרדים (י"ד באדר) ביום שישי, ופורים דמוקפין (ט"ו באדר) ביום שבת, ומכיון שבשבת אין אפשרות לקיים את מצוות הפורים, לכן

- בכל רחבי הארץ שנוהגים לעשות את הפורים ביום י"ד יש הלכות מיוחדות ליום שישי, ולבני ירושלים שנוהגים לעשות את יום ט"ו חילקו חז"ל את מצוות יום הפורים לשלושה ימים כמו שנבאר תיכף א"י.
- בכל רחבי הארץ והעולם עושים את יום הפורים ביום שישי, יש להקפיד לעשות את קריאת מגילה, מתנות לאביונים ומשלוח מנות בבוקר מוקדם כדי שיוכל לאכול סעודת פורים בבוקר קודם שעת המנחה, ואם לא הספיק לעשות הסעודה בבוקר יכול לעשות את הסעודה בשעת המנחה. (שולחן ערוך סימן רמ"ט סעיף ב' ומשנה ברורה סעיף קטן י"ט).
- בירושלים ובשושן (המדאן שבאיראן) שנוהגים לעשות בכל שנה בט"ו אדר, בשנה זו מתחלקת המצווה לשלושה ימים: ביום שישי קוראים את המגילה כמו בשאר ערי הארץ ביום חמישי בלילה וביום שישי, כמו כן את מצוות המתנות לאביונים עושים ביום שישי.
- את קריאת התורה "ויבא עמלק" קוראים בשבת (ומכיון שקורא פרשה זו בתור מפטיר ואינו מחלק אותה לשלושה עולים, אין צריך לכפול את הפסוק האחרון כמו בכל שנה), כמו כן את "על הניסים" אומרים בתפילות השבת.
- ביום ראשון, משום שיש דין מיוחד שצריך לקבוע יום של שמחה שאינו תלוי בידי שמים, ואילו שבת הינו יום שמחה שנקבע בידי שמים, ומכל מקום אף בשבת ראוי להכין כיבוד מיוחד לכבוד הפורים ולשתות יין או שירי ושאר משקאות לכבוד הפורים. (ומכל מקום היודע בעצמו שאם ישתכר ביין או שאר משקים עלול לזלזל באיזו מצווה או שיימנע מברכת המזון וכדומה, יזהר שלא ישתה אלא מעט שלא יבוא לידי שכרות, ודין זה נוהג אף בפורים עצמו).
- כשעושים סעודת פורים ביום ראשון אין לומר על הניסים בברכת המזון, וראוי שיאמר על הניסים באמצע "הרחמן".
- קריאת ההפטרה - בכל ערי הארץ מפטירים כרגיל לפי פרשת השבוע, ובירושלים מפטירים כמו פרשת זכור "פקדתי את אשר עשה עמלק".
- בערים המסופקות כמו טבריה, צפת, עכו, יפו וכו' עושים את עיקר מצוות הפורים ביום שישי, וביום ראשון עושים סעודה, אבל אין קוראים בפרשת ויבא עמלק ביום שבת אלא ביום שישי.
- ביום ראשון אין אומרים תחנון בכל מקום, בין בירושלים ובין בשאר מקומות.

